

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 28. august 2020

Ministeren for Fødevarer, Fiskeri og Ligestillings besvarelse af spørgsmål nr. 1245 (MOF alm. del) stillet 11. august 2020 efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 1245

”Vil ministeren redegøre for reglerne for bortskaffelse af døde heste? Og hvad kan ministeren oplyse om, af hvem og hvilke steder døde heste behandles og bortskaffes, og om udgiften til ejeren af den døde hest er markedsfastsat og omkostningsægte?”

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Fødevarestyrelsen, som oplyser følgende:

”Der er krav til håndtering og bortskaffelse af døde heste i EU-reglerne om animalske biprodukter¹. Selvdøde eller aflivede heste er som udgangspunkt såkaldt kategori 2 materiale af animalske biprodukter², og skal bortskaffes på en af de måder, som reglerne om animalske biprodukter rummer for kategori 2 materiale.

Hesteejere kan vælge at bortskaffe deres døde hest til en forarbejdningsvirksomhed. Virksomhederne skal være godkendt af Fødevarestyrelsen til at forarbejde kategori 2 materiale. På Fødevarestyrelsen hjemmeside er der en liste over godkendte forarbejdningsvirksomheder.

Den døde hest skal tilmeldes til afhentning af forarbejdningsvirksomheden senest 24 timer efter, at den er død, og der er regler om, hvordan døde heste skal opbevares frem til afhentning, der bl.a. skal sikre at større ådselædende dyr ikke har adgang til dem. Krav om opbevaring af døde dyr er præciseret i bekendtgørelse nr. 558 af 1. juni 2011 om opbevaring m.m. af døde produktionsdyr.

Der er ikke fastsat bestemmelser i lovgivningen om hesteejeres udgifter til bortskaffelse af døde heste til godkendte forarbejdningsvirksomheder, og Fødevarestyrelsen forholder sig derfor ikke til, hvorvidt udgiften er omkostningsægte. Prisfastsættelse af tjenesteydelsen for bortskaffelse af døde heste sker på markedsvilkår og reguleres ikke af Fødevarestyrelsen.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af Forordning (EF) nr. 1774/2002 (Forordningen om animalske biprodukter).

² Animalske biprodukter inddeles i tre kategorier, alt efter hvilken risiko de enkelte produkter udgør for omgivelserne, bl.a. med hensyn til risiko for spredning af smitstoffer og indhold af restkoncentrationer af visse stoffer. Kategori 1-materiale er det, der udgør den største risiko. I forordningen om animalske biprodukters artikel 9 er det listet op, hvilke animalske biprodukter der er kategori 2-materiale. Det kan fx være selvdøde og aflivede dyr, der ikke er slagtet til konsum eller dyr, der er aflivet ved sygdomsbekæmpelse.

Hesteejere har andre muligheder for bortskaffelse af døde heste, fx:

- døde heste kan nedgraves på privat grund på visse betingelser, herunder at anden lovgivning iagttages, som f.eks. miljølovgivning. Betingelserne for nedgravning er præciseret i bekendtgørelse nr. 1234 af 26. november 2019 om gravpladser for selskabsdyr og heste og nedgravning på privat grund.
- døde heste kan anvendes som foder til zoo dyr. Det kræver, at den zoologiske have har en særlig tilladelse fra Fødevarestyrelsen. De nærmere omstændigheder aftales mellem hesteejeren og den pågældende zoo.
- døde heste kan bortskaffes til kremering på en dertil godkendt virksomhed eller via en godkendt mobil kremeringsovn.

Endelig skal der gøres opmærksom på, at nogle heste slagtes og anvendes som fødevarer, i stedet for at blive aflivet og bortskaffet som animalsk biprodukt. Det forudsætter, at hestene er slagteegnede og opfylder de krav, der er forbundet med slagtning af heste.”

Mogens Jensen / Hanne Larsen